

ת"פ 59574/12/18 - מדינת ישראל נגד עודה רדאידה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 59574-12-18 מדינת ישראל נ' רדאידה

בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ
בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד יעל איגרא

המאשימה

נגד

עודה רדאידה ע"י עו"ד חאלד אזברגה ובכר
ג'בארין

הנאשם

גזר דין

רקע

ארגון המדינה האסלאמית (להלן: **דאע"ש**) הוכרז ביום 28.10.15 ארגון טרור וביום 1.11.16 ההכרזה אושררה בחוק המאבק בטרור. ארגון זה הוא מיליטנטי וקיצוני ודוגל במאבק במדינות המערב ובישראל ומהווה איום גבוה על המדינה.

במהלך התקופה שבין מרץ ליולי 2018 השתתף הנאשם בקבוצת לימוד שהתכנסה במסגד בכפר עקב, בו מילא מספר פעמים את מקומו של האימאם. יחד עם הנאשם השתתפו בקבוצה עוד תשעה אנשים, שכולם תומכי דאע"ש. במהלך המפגשים, נאמרו דברי שבח לדאע"ש, ובכלל זה כי דרכו היא דרכו הנכונה של האסלאם, והתנהלו שיחות בדבר הישגיו של דאע"ש ונצחונותיו בקרבות שונים.

הנאשם נטל חלק בשיחות האמורות, הציג למשתתפים סרטונים בנוגע לפעילות דאע"ש ונשא דברי הזדהות עמו.

בשל כך הורשע הנאשם, על פי הודאתו, בעבירה של מעשה הזדהות עם ארגון טרור.

הודאת הנאשם באה בעקבות הסדר דיוני, אשר כלל תיקונים נרחבים בכתב האישום המקורי שהוגש נגדו, אשר נבעו מקושי ראייתי שעמד בפני המאשימה. אין בין הצדדים הסכמות בעניין העונש.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה הפנתה לכך שמעשיו של הנאשם אינם מהווים מעידה בודדת, אלא התפרסו על מספר חודשים. עוד הפנתה לכך שלמרות שהמעשים לא כללו פעילות ממשית, יש בהם כדי לסייע לפעילותו של דאע"ש, שכן כל הבעת תמיכה בארגון טרור מהווה מעטפת תמיכה התורמת לפעילותו החבלנית. כמו כן הפנתה לעונשים אשר נגזרו על מעורבים אחרים באותה פרשה. לאור אלה טענה, כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בו בעבודות שירות ועד שנת מאסר, ובקשה להשית על הנאשם מספר חודשי מאסר לריצוי ממש.

ב"כ הנאשם טען כי מעשיו של הנאשם נמצאים בתחתית המדרג, וקרובים לסייג לאחריות פלילית. עוד הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ובכלל זה העובדה שהוא בן 56, מטפל באמו החולה ואין לחובתו כל מעורבות קודמת. עוד הפנה

לכך שהנאשם הודה למרות קיומו של קושי ראיתי ניכר. עוד טען הסניגור, כי מקרה זה מהווה "אכיפת יתר" העלולה להביא להודאת שווא.

לאור אלה ביקש להשית על הנאשם מאסר מותנה וקנס, ולכל היותר מאסר קצר בעבודות שירות.

הנאשם הביע חרטה על מעשיו ואמר כי אימו תתקשה להתמודד אם יקרה לו משהו.

מתחם העונש ההולם

הנאשם השתתף בקבוצת לימוד, אשר כללה מלבדו עוד תשעה אנשים, תומכי דאע"ש. במהלך המפגשים הנאשם הציג למשתתפים סרטונים הנוגעים לפעילות דאע"ש והביע בו תמיכה.

הרציונל מאחורי האיסור על גילוי הזדהות עם ארגון טרור ברור: גם אם אין במעשה כדי ליצור איום או סכנה מידיים, הוא מסייע לפעילותו של ארגון הטרור, בכך שיש בו כדי ליצור אוירה אוהדת ותומכת. הדברים עולים מדברי ההסבר להצעת החוק ומתיישבים עם השכל הישר ונסיון החיים. ארגון טרור נשען על תמיכה עממית. גילוי הזדהות עם ארגון טרור מעצימים את התמיכה בו, וככל שהתמיכה העממית בארגון גדולה יותר, כך גדלה סכנתו. משכך, יש הצדקה מלאה לפגיעה בחופש הביטוי, ככל שהוא נוגע לגילוי הזדהות עם ארגון טרור.

הדברים מקבלים משנה תוקף במקרה שלפני, בו מדובר על תמיכה בדאע"ש, שהוא ארגון טרור רצחני, שמטרתו מלחמת חרמה בערכי המערב ובנוכחותם של מי שנתפסים בעיניו כפולשים לשטחו. אין צורך להכביר מלים על הסכנה הטמונה בארגון זה, ופסיקה עקבית חזרה על הצורך להרתיע מפני כל קשר אליו, ולו דחוק ורחוק. ר' למשל זה בש"פ 3379/16, אחמד:

למדינת ישראל די באתגרים מקומיים בדמות חמאס, ג'האד אסלאמי, החזית העממית, חזבאללה ועוד מיני מריעין בישין, ואין למדינה צורך ועניין ביבוא לשטחה של פעילות ארגונים נוספים כמו דאע"ש, בבחינת "ונוסף גם הוא על שונאינו". כפי שנזדמן לי לומר בעבר:

"יאמר בקול ברור וצלול, כי מדינת ישראל, במצב הביטחוני בו היא שרויה, אינה יכולה להרשות לעצמה את ה'מותרות' של התעסקות עם דאע"ש, כמו מדינות אחרות באירופה המתמודדות עם צעירים הנוסעים לסוריה ולעיראק כדי להילחם בשורות הארגון. ידע כל אחד כי לדאע"ש לא מתקרבים, ושומר נפשו ירחק מכל בדל של עיסוק בנושא" (בש"פ 6539/15 מדינת ישראל נ' כרים אבו סאלח פס' 15 (19.10.2015)).

בקיצור, לא מתקרבים ולא נוגעים בדאע"ש, גם לא עם מקל ארוך, לא בשיטוט באינטרנט, לא באידיאולוגיה ולא חלילה בתכנון ובמעשים, כפי שמיוחס לעורר שבפנינו.

עם זאת, יש להביא בחשבון גם את אופן הבעת התמיכה, ובכלל זה העובדה שהדבר היה במפגש סגור עם קבוצה מצומצמת של אנשים, ואין עולה מעובדות האישום כי הנאשם הביע תמיכה בפעילותו הצבאית של הארגון או עודד אחדים לבצעה. לפיכך מתחם העונש אותו הציעה המאשימה, מאסר לתקופה שבין מספר חודשים בעבודות שירות ועד שנה, נראה הולם. ר' בהקשר זה ע"פ 8317/16, אבו אלקיעאן, שם הוחמר ענשו של מי שהביע תמיכה בדאע"ש בנסיבות קרובות למקרה שלפני (אם כי חמורות יותר), והוא נדון לשה חודשי מאסר בעבודות שירות.

לאור אלה, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא מאסר בפועל, לתקופה שבין מספר חודשים, שניתן לשאת בה בעבודות שירות, ועד שנה.

נתונים שאינם קשורים לעבירה

הנאשם יליד 1966, נשוי ואב לילדים, אין לחובתו הרשעות קודמות. הנאשם קיבל אחריות למעשיו והודה במיוחס לו, והביע לפני חרטה על מעשיו.

מטעוני ב"כ הנאשם עולה, כי הוא מסייע לאימו החולה.

דיון והכרעה

מכלול שיקולי הענישה פועלים לזכות הנאשם: מדובר באדם שאין לחובתו הרשעות קודמות, אשר קיבל אחריות למעשיו, חרף קשיים ראייתיים שבית המשפט נחשף להם בזמן שמיעת הראיות. לאור אלה, יש לגזור עליו עונש ברף התחתון של המתחם. אעיר בהקשר זה, כי התקשיתי להבין את עמדת המאשימה, אשר טענה למתחם עונש המתחיל בעבודות שירות, אך עתרה להשית על הנאשם מאסר ממש, למרות מכלול הנתונים האמורים - ולא שמעתי תשובה לכך מב"כ המאשימה.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים

ארבעה חודשי מאסר בפועל, בהם יישא בעבודות שירות. הנאשם יתייצב לשאת בעונש ביום 4.5.21 על פי הנחיות הממונה על עבודות השירות.

שלושה חודשי מאסר בו לא יישא אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירה על חוק המאבק בטרור שהיא פשע או עוון.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ה' ניסן תשפ"א, 18 מרץ 2021, במעמד הצדדים.